

MAREK PUZIO

Zdjęcie: Adobe Stock

PRAWDA O EDUKACJI SEKSUALNEJ

O CZYM **NIE** POWIEDZĄ
EDUKATORZY SEKSUALNI?

#4 METODY DZIAŁANIA
EDUKATORÓW SEKSUALNYCH

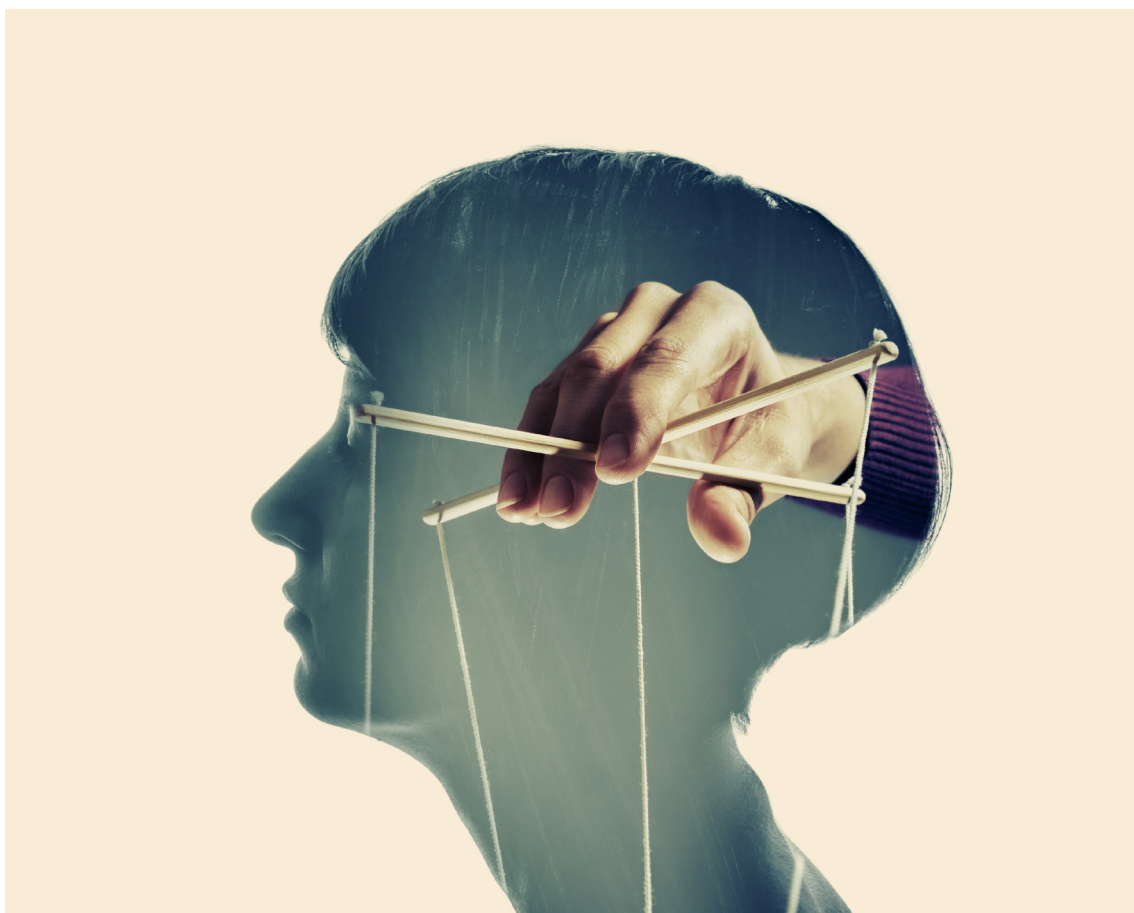

WWW.ORDOIURIS.PL

MAREK PUZIO

**METODY DZIAŁANIA
EDUKATORÓW SEKSUALNYCH**

WARSZAWA 2023

Zdjęcie: Adobe Stock

WPROWADZENIE

W poprzednim eseju ukazywaliśmy założenia permissywnej edukacji seksualnej, narzucające wymóg akceptacji „bogatej” różnorodności w sferze płciowości i seksualności. W tym kontekście wskazano na przekazywanie dzieciom „wiedzy” o istnieniu różnych orientacji seksualnych oraz o różnicach pomiędzy tożsamością płciową a płcią biologiczną. Zwrócono uwagę na potencjalną krzywdę, jaką można w ten sposób wyrządzić młodym ludziom, polegającą nie tylko na możliwości wystąpienia zaburzeń dojrzewania seksualnego w postaci stanów lękowych lub depresyjnych, wywołanych niepewnością co do własnej identyfikacji czy orientacji seksualnej, ale także na nieodwracalnych zmianach we własnym ciele w wyniku interwencji hormonalnej i chirurgicznej, jakiej poddali się ci, którzy uwierzyli forsowanej narracji, że o posiadanej płci nie przesądza ludzka anatomia czy geny.

W niniejszej części przyjrzymy się bliżej metodom działania zwolenników permissywnej edukacji seksualnej, mającym na celu dotarcie z przekazem do jak największej liczby młodych ludzi i przekonanie ich do głoszonych twierdzeń.

METODY DZIAŁANIA EDUKATORÓW PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ

W Polsce przedmiot wychowanie do życia w rodzinie (WDŻ) przedstawiany jest przez środowiska lewicowo-liberalne, w tym organizacje aktywistów LGBT, jako rzekomo niewystarczający i niedostarczający najmłodszym niezbędnej wiedzy oraz niekształtujący pożądanych postaw otwartości na różnorodność¹. Jest to jeden z powodów, dla których tematyka edukacji seksualnej znajduje się w obszarze zainteresowania różnych organizacji pozarządowych, funk-

Zdjęcie: Adobe Stock

1 Np. Grupa Ponton krytykuje WDŻ m.in. za to, że kieruje ono uwagę „na jeden wymiar społecznego funkcjonowania w dorosłym życiu tj. w ramach tradycyjnej heteroseksualnej rodziny i prezentuje go jako jedyny właściwy”. Źródło: Ponton.org.pl, *Komentarz do Sprawozdania Rady Ministrów z wykonania w 2016 r. ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży*, <https://ponton.org.pl/aktualnosci/komentarz-grupy-ponton-do-sprawozdania-rady-ministrow-z-wykonania-oraz-o-skutkach-stosowania-w-2016-r-ustawy-z-dnia-7-stycznia-1993-r-o-planowaniu-rodziny-ochronie-plodu-ludzkiego-i-warunkach-dopusz/>, dostęp: 11 lipca 2023 r.

cjonujących często m.in. dzięki zagranicznym dotacjom². Organizacje takie starają się dotrzeć do młodych ludzi, inicjując wprowadzenie na terenie szkół dodatkowych zajęć lub akcji takich jak „Tęczowy piątek”, a także prowadząc warsztaty poza szkołą, np. w salach udostępnionych przez władze samorządowe. Aktywiści tych organizacji łatwo zdobywają uwagę młodych osób, mówiąc przede wszystkim o ich prawach, wolności, niezależności, w końcu o prawie do czerpania przyjemności z seksualności nieskrępowanej moralnymi ograniczeniami. Walka o „prawa osób LGBT”, w postaci m.in. legalizacji tzw. małżeństw jedнопłciowych czy prawa do adopcji dzieci przez pary jedнопłciowe, jest przy tym przedstawiana jako powinność każdej osoby. Jeśli ktoś nie przyłącza się do tej walki, może narazić się na zarzut bycia „homofobem”, a tego żaden podążający za modą, nowoczesnością, szukający uwagi nastolatek z pewnością by nie chciał.

**EDUKATORZY SEKSUALNI ZRZESZENI W ORGANIZACJACH POZARZĄDOWYCH
STARAJĄ SIĘ DOTRZEĆ DO MŁODYCH LUDZI Z IDEOLOGICZNYM PRZEKAZEM,
OFERUJĄC PROWADZENIE W SZKOŁACH LUB POZA NIMI DODATKOWYCH ZAJĘĆ
Z EDUKACJI SEKSUALNEJ LUB INSPIRUJĄC AKCJE TAKIE JAK „TĘCZOWY PIĄTEK”.**

Niemiecka socjolog G. Kuby podaje następujące metody działania tzw. edukatorów seksualnych:

1. Występowanie wobec dorosłych w roli „ekspertów naukowych”.
2. Występowanie wobec dzieci i młodzieży w roli kompetentnych i pełnych zrozumienia przyjaciół, adwokatów wobec surowych, nie rozumiejących niczego rodziców.
3. Dopasowanie języka i obrazu do żargonu młodzieżowego.
4. Przedstawianie perwersji i ciężkich zaburzeń tożsamości płciowej (transseksualizmu) jako „normalnych”.
5. Karanie dezaprobaty stylów życia osób LGBT.
6. Wytwarzanie presji rozbudzające poczucie konieczności konformizmu względem rówieśników.

2 Zob. Federacja na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny FEDERA, *Raport roczny 2018*, s. 43, https://federa.org.pl/wp-content/uploads/2019/01/Federa_Raport-roczny-2018.pdf, dostęp: 20.12.2023.

7. Deprecjacja znaczenia małżeństwa i rodziny poprzez ich niewymienianie w podręcznikach lub sprowadzanie do rangi związków „gorszych” niż homoseksualne.
8. Wprowadzanie nowych definicji pojęcia „rodzina” (...).
9. Łamanie poczucia wstydu przez:
 - posługiwanie się plastikowymi penisami z prezerwatywami i pluszowymi waginami;
 - szczegółowe przedstawianie czynności seksualnych (opis słowny, zdjęcia i filmy);
 - wymuszona werbalizacja procesów seksualnych w klasie, ćwiczenia i odgrywanie ról stymulujących.
10. „Peer-education” – rówieśnicy stają się „ekspertami od seksu” i występują w szkołach w roli doradców w sprawach seksu i miłości³.

Do powyższego wyliczenia, jako rozwinięcie punktu 4, należałoby dodać organizowanie spotkań z osobami będącymi członkami tzw. społeczności LGBT, by oswoić odbiorcę z ich obecnością, pokazać, że są to osoby przyjazne, pełne empatii, z poczuciem humoru. Dzięki temu odbiorca przekazu ma dojść do wniosku, że założenia ideologii *gender* są czymś dobrym i pożądanym. *Notabene* tego rodzaju podejście, polegające na swego rodzaju „dawaniu świadectwa”, dodatkowo kojarzy ideologię *gender* wręcz z czymś w rodzaju religii wyznawanej przez środowiska LGBT.

JEDNĄ Z METOD DZIAŁANIA EDUKATORÓW SEKSUALNYCH JEST WYSTĘPOWANIE WOBEC DOROSŁYCH W ROLI „EKSPERTÓW NAUKOWYCH”, ZAŚ WOBEC DZIECI I MŁODZIEŻY W ROLI KOMPETENTNYCH I PEŁNYCH ZROZUMIENIA PRZYJACIÓŁ, ADWOKATÓW WOBEC SUROWYCH, NIE ROZUMIEJĄCYCH NICZEGO RODZICÓW.

3 G. Kuby, *Revolucja seksualna w szkole i przedszkolu* [w:] *Gender. Spojrzenie krytyczne*, red. J. Jagiełło, D. Oko, Kielce–Kraków 2016, s. 222.

PERMISYWNA EDUKACJA SEKSUALNA NIE TYLKO W SZKOŁACH

W Polsce lewicujące władze samorządowe niektórych miast starają się, często na pograniczu własnych kompetencji, realizować założenia permisywnej edukacji seksualnej poprzez wspieranie organizowania zajęć z edukatorami seksualnymi poza szkołą czy wspieranie inicjatyw podejmowanych w tym obszarze przez organizacje pozarządowe. Wyrazem tego jest m.in. warszawska „Deklaracja LGBT+” czy gdański program „Zdrowe Love”.

Do wyjścia z programem permisywnej edukacji seksualnej poza mury wzywa również Fundusz Ludnościowy Narodów Zjednoczonych (UNFPA), który z udziałem m.in. WHO, UNESCO oraz UNICEF wydał przewodnik pt. „Międzynarodowe wytyczne techniczne i programowe dotyczące pozaszkolnej kompleksowej edukacji seksualnej. Podejście oparte na dowodach dla pozaformalnych programów pozaszkolnych”⁴.

Zdjęcie: Adobe Stock

Zgodnie z przewodnikiem tzw. program *out-of-school* ma na celu zapewnienie dostępu do edukacji seksualnej wszystkim dzieciom, również tym, które z różnych przyczyn nie mogą uczęszczać do szkoły. Program miałby objąć swym zasięgiem wszelkiego rodzaju placówki, w których znajdują się dzieci i młodzież – nie tylko centra młodzieżowe, kluby, obozy, kliniki, miejsca pracy czy domy poprawcze, ale również instytucje o charakterze religijnym⁵. Preferowanym sposobem realizacji założeń programu jest angażowanie tzw. *peer educators* w przekazywanie dzieciom i młodzieży treści z zakresu edukacji seksualnej.

4 United Nations Population Fund, International Technical and Programmatic Guidance on Out-of-School), op. cit., 2020, https://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Out_of_School_CSE_Guidance_with_References_for_Web.pdf, dostęp: 19 października 2023 r.

5 K. Wiśniewska, CSE – kontrowersyjny przewodnik UNFPA, <https://ordoiuris.pl/edukacja/cse-kontrowersyjny-przewodnik-unfpa>, data publikacji: 15 marca 2021 r., dostęp: 11 lipca 2023 r.

PROGRAM *OUT-OF-SCHOOL* MA NA CELU ZAPEWNIENIE DOSTĘPU DO EDUKACJI SEKSUALNEJ WSZYSTKIM DZIECIOM. ZGODNIE Z INTENCJĄ MIĘDZYNARODOWYCH ORGANIZACJI PROGRAM MIAŁBY OBJĄĆ SWYM ZASIĘGIEM WSZELKIEGO RODZAJU PLACÓWKI, W KTÓRYCH ZNAJDUJĄ SIĘ DZIECI I MŁODZIEŻ – NIE TYLKO CENTRA MŁODZIEŻOWE, KLUBY, OBOZY, KLINIKI, MIEJSCA PRACY CZY DOMY POPRAWCZE, ALE RÓWNIEŻ INSTYTUCJE O CHARAKTERZE RELIGIJNYM.

Peer educator to osoba o zbliżonym do podopiecznego statusie społecznym. Głównym kryterium wyboru edukatora są wspólne cechy z docelową grupą odbiorców. Do tych cech należą m.in. orientacja seksualna, wiek, religia, poziom wykształcenia, pochodzenie, zainteresowania czy status HIV. Edukator powinien być przy tym charyzmatyczny, komunikatywny, kreatywny oraz przekonany do programu „wszechstronnej” edukacji seksualnej. Przewodnik postuluje, by dzieci i młodzież brały czynny udział w doborze edukatorów, np. za pośrednictwem portali społecznościowych⁶.

MARSZ PRZEZ KULTURĘ

Zdjęcie: Adobe Stock

Treści właściwe modelowi permissywnej edukacji seksualnej kolportowane są nadto za pośrednictwem produkcji filmowych (w tym produkcji Disneya⁷ czy Netflix⁸), przedstawień teatralnych oraz organizowanych po nich „pogadank”, a także książek – od poradników po powieści – skierowanych do młodzieży, rodziców i wychowawców, dostępnych często na półkach popularnych księgarni, a nawet drogerii.

6 United Nations Population Fund, *International Technical and Programmatic Guidance on Out-of-School Comprehensive Sexuality Education*, 2020, https://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Out_of_School_CSE_Guidance_with_References_for_Web.pdf, s. 15–17, dostęp: 11 lipca 2023 r., cyt. za: K. Wiśniewska, dz. cyt.

7 Np. filmy animowane *Buzz Astral* czy *Dziwny świat* – obydwa z 2022 r.

8 Np. serial *Sex Education*.

Niestety często można zaobserwować pewien pokutujący mīt, wedle którego wyjście do teatru oraz czytanie zawsze są czymś dobrym dla rozwoju dziecka. Tymczasem, jak wspomniano, wiele książek przeznaczonych dla młodych ludzi zawiera treści niosące system wartości zupełnie odmienny od tego, w którym rodzice chcieliby wychować swoje dziecko. Rodzice powinni także pamiętać, że kiedy w szkole ich dziecka organizowane jest wyjście do teatru lub kina, warto dokładnie sprawdzić, na jaką sztukę lub na jaki film wybiera się klasa. Oznacza to, że świadomy rodzic, chcący pomóc dziecku we właściwym rozwoju, musi obecnie dokładać więcej starań aby wybrać treści, jakie ogląda dziecko już nie tylko w telewizji czy Internecie, lecz także w obszarze kultury wysokiej.

DOBRE WIEDZIEĆ, KTÓRE KSIĄŻKI, FILMY, SZTUKI TEATRALNE MOGĄ ZAWIERAĆ NIEWŁAŚCIWE TREŚCI. FAKT WYJŚCIA DZIECKA NA SPEKTAKL LUB DO KINA W RAMACH ZAJĘĆ SZKOLNYCH NIE POWINIEN USYPIAĆ CZUJNOŚCI RODZICÓW.

Warto wspomnieć, że już w 2020 r. można było przeczytać o nowych standardach Amerykańskiej Akademii Sztuki i Wiedzy Filmowej, od spełnienia których, przynajmniej w określonej części, żaden film nie będzie mógł ubiegać się o przyznanie Oscara w kategorii najlepszy film. Wśród nowych reguł wymieniono m.in. następujące:

- „przynajmniej 30% aktorów w drugoplanowych i epizodycznych rolach musi reprezentować co najmniej dwie spośród tych grup: kobiety, mniejszości rasowe, osoby LGBTQ+, osoby z niepełnosprawnością fizyczną lub intelektualną, niedosłyszające
- główny wątek fabularny musi być związany z co najmniej jedną spośród tych grup: kobiety, mniejszości rasowe, osoby LGBTQ+, osoby z niepełnosprawnością fizyczną lub intelektualną, niedosłyszające”⁹.

9 M. Pietrzyk, *Oscary nie dla filmów bez kobiet, LGBTQ i mniejszości rasowych*, <https://www.filmweb.pl/news/Oscary+nie+dla+film%C3%B3w+bez+kobiet%2C+LGBTQ+i+mniejszo%C5%9Bci+rasowych-139224>, data publikacji: 9 września 2020 r., dostęp: 16 grudnia 2023 r.

ZAKOŃCZENIE

Edukatorzy seksualni nie ograniczają swojej działalności do szkolnych murów. Również współczesna kultura wychodzi naprzeciw wspólnym postulatam ruchów LGBT oraz obecnym w programach permissywnej edukacji seksualnej.

Jak zatem odnaleźć się w dzisiejszym świecie, w którym tak istotny dla rozwoju młodego człowieka, oprócz szkolnego środowiska, jest wpływ kultury narzucanej przez mass media i Internet, oraz jak chronić dzieci przed niewłaściwymi treściami?

Trudno tu o kompletną receptę. Z pewnością warto jednak znać mechanizmy działania aktywistów LGBT oraz edukatorów permissywnej edukacji seksualnej (często są to te same osoby), co pozwoli na wczesną reakcję (np. odmowa zgody wyjścia dziecka do kina na konkretny film lub na konkretną sztukę do teatru). Jednocześnie warto wiedzieć, gdzie szukać właściwych i bezpiecznych dla rozwoju młodego człowieka treści (znać i podsuwać konkretne tytuły). W końcu nieoceniony jest czas poświęcony dziecku. Zaniedbanie tego może skutkować poszukiwaniem czegoś, co łatwo i szybko wypełni rodzającą się w młodym człowieku pustkę.

**DLA BEZPIECZNEGO I ZDROWEGO ROZWOJU DZIECKA NIEOCENIONY
JEST CZAS POŚWIĘCANY MU PRZEZ RODZICÓW. JEGO BRAK
SKUTKOWAĆ MOŻE POSZUKIWANIEM CZEGOŚ, CO ŁATWO I SZYBKO
WYPEŁNI RODZĄCĄ SIĘ W MŁODYM CZŁOWIEKU PUSTKĘ.**

WSPARCIE DARCYŃCÓW

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
oraz za pomocą przelewów internetowych
Tpay i PayPal (szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl)

ordoiuris.pl

[/ordoiuris](https://www.facebook.com/ordoiuris)

[@Ordoluris](https://twitter.com/Ordoluris)

[/ordoiuris](https://www.youtube.com/ordoiuris)